

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 3T/19/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116010267
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1116010267.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudcom Mgr. Michalom Kačánim, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému Y.T. Š., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.11.2016 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Y. Š. Y. F. U. N. F. narodený XX.XX.XXXX O. Z., trvale bytom Z. M. U. Č. XX, toho času v Psychiatrickej nemocnici Philippa Pinela v Pezinku

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e

bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Bratislave na Chorvátskej ulici číslo 5, napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT/271/2012 zo dňa 16.11.2012, právoplatným dňa 16.11.2012, uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, pričom výzvu na nástup výkonu trestu, v ktorej mu bolo uložené nastúpiť výkon trestu v priebehu dňa 14.12.2012, si prevzal dňa 16.11.2012,

t e d a

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á c h a l

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4, § 36 písmeno l/, § 37 písmeno h/, písmeno m/, § 42 odsek 1 v spojení s § 41 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ súd obvineného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného poriadku súd ruší výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 13.02.2013, sp. zn. 3T/22/2013, právoplatného dňa 04.04.2013, ktorým bol obžalovaný Y. Š. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní konanom v predmetnej trestnej veci súd umožnil urobiť obžalovanému Y. Š. vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a/, b/ a c/, odsek 4 Trestného poriadku, pričom obžalovaný po tom, čo mu bolo umožnené poradiť sa svojím obhajcom urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, teda že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 27.04.2016, č. k. 1Pv 317/13/1101 - 68. Súd následne postupoval v súlade s § 257 odsek 5 Trestného poriadku a obžalovanému položil otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný vo všetkých prípadoch odpovedal zhodne „áno“. Súd potom v súlade s ustanovením § 257 odsek 7 Trestného poriadku po súhlasnom vyjadrení všetkých procesných strán uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného, ktorým nepopiera spáchanie skutku, ktorý je predmetom obžaloby a uznesením podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, prípadne ochrannom opatrení.

V súvislosti s predmetom dokazovania súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním znaleckého posudku č. 8/14/2015 vypracovaného dňa 23.03.2015 MUDr. Danicou Hunákovou, CSc. a MUDr. Luciou Žlanyovou, PhD., znalkyňami z odboru: zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Psychiatria (liečba alkoholizmu, toxikománie, gerontopsychiatria), a to postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku (so súhlasom obžalovaného a prokurátora), ako aj čítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to Lekárskej správy, psychiatrického nálezu, prepúšťacej správy, odpovede CPLDZ, aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného, výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR, odpovede na lustráciu v STA a GP SR, pripojených spisov Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/45/2016, sp. zn. 0T/252/2015, sp. zn. 1T/111/2014, Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6T/50/2012, 0T/91/2015, sp. zn. 9T/3/2015 a Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3T/22/2013 a oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu.

Na základe takto vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne spôsobom uvedeným § 2 odsek 12 Trestného poriadku dospel súd k záveru, že výsledky dokazovania vykonaného pred súdom na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci neodôvodňujú uložiť obžalovanému žiaden z alternatívnych trestov nespojených s trestom odňatia slobody, ako ani trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, ale obžalovanému bolo možné uložiť iba nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby prísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov.

Pri ukladaní trestu súd dôsledne vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, ktorý okrem iného vychádza z jednoty represie a prevencie, ako aj zo všetkých relevantných kritérií upravených v § 34 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, z ktorých je súd povinný vychádzať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 2 Trestného zákona páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s výrokom o treste je potrebné poukázať predovšetkým na to, že od spáchania trestného činu - prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona (skutok spáchaný dňa 16.11.2012) v danej trestnej veci do vyhlásenia rozsudku bol obžalovaný Y. Š. právoplatne odsúdený v ďalších šiestich samostatných trestných konaniach a v jednom konaní došlo k jeho odsúdeniu, ktoré právoplatné nie je (vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9T/3/2015). V tomto smere si preto konajúci súd zabezpečil všetky príslušné spisy (Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/45/2016, sp. zn. 0T/252/2015, sp. zn. 1T/111/2014, Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6T/50/2012, 0T/91/2015, sp. zn. 9T/3/2015 a Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3T/22/2013) za účelom posúdenia, či a vo vzťahu ku ktorému odsúdeniu prichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu.

Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchateľa za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 0T/45/2016 bol skutok spáchaný dňa 27.01.2016 a účinky vyhlásenia rozsudku nastali dňom doručenia trestného rozkazu (§ 353 odsek 8 Trestného poriadku) dňa 29.01.2016, právoplatného v ten istý deň. Vo veci toho istého súdu vedenej pod sp. zn. 0T/252/2015 bol skutok spáchaný dňa 28.06.2015 a účinky vyhlásenia rozsudku nastali dňom doručenia trestného rozkazu dňa 30.06.2015, právoplatného v ten istý deň. Vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 1T/111/2014 bol skutok spáchaný dňa 23.09.2005, pričom účinky vyhláseného odsudzujúceho rozsudku nastali dňom doručenia trestného rozkazu dňa 17.05.2015, právoplatného v ten istý deň. V trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 0T/91/2015 bol skutok spáchaný dňa 01.07.2015, pričom účinky vyhláseného odsudzujúceho rozsudku nastali dňom doručenia trestného rozkazu dňa 03.07.2015, právoplatného v ten istý deň. Ďalej vo veci toho istého súdu vedenej pod sp. zn. 6T/50/2012 boli skutky spáchané v dňoch 26.05.2011 a 05.06.2011 a účinky vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku nastali dňom doručenia trestného rozkazu dňa 31.08.2012. V trestnej veci opäť toho istého súdu vedenej pod sp. zn. 9T/3/2015 bol skutok spáchaný dňa 17.05.2015 a účinky vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku sa viažu ku dňu doručenia trestného rozkazu, t. j. ku dňu 17.03.2016. Napokon v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 3T/22/2013 k spáchaniu skutku došlo dňa 17.11.2012, pričom k účinkom vyhlásenia rozsudku došlo dňom doručenia trestného rozkazu dňa 05.03.2013, právoplatného dňa 04.04.2013.

S poukazom na uvedené odsúdenia súd konštatuje, že súbeh s trestným činom spáchaným dňa 2005, pre ktorý sa viedlo trestné konanie na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 1T/111/2014 nie je daný z toho dôvodu, že tento bol vo vzťahu súbehu s trestným činom, za ktorý bol Y. Š. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 10.04.2016, sp. zn. 0T/23/2006, právoplatným dňa 11.04.2006 a teda stíhaný trestný čin v tejto trestnej veci je k tomuto trestnému činu vo vzťahu recidívy, nie súbehu. Vzťah recidívy a nie súbehu je daný aj v konaniach na vyššie uvedených súdoch vedených pod sp. zn. 0T/45/2016, 0T/252/2015, 0T/91/2015 a 9T/3/2015 (naposledy uvedené konanie nie je právoplatne skončené, avšak so zreteľom na to, že súbeh v tomto prípade tiež neprichádza do úvahy, súd nebol povinný vyčakať do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia v tejto trestnej veci) a to

vo vzťahu ku konaniu vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 3T/22/2013, ku ktorému je stíhaný trestný čin vo vzťahu k súbehu, v dôsledku čoho trestné činy, pre ktoré sa viedli tieto konania, sú z posudzovania súbehu vylúčené. Pokiaľ ide o konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 6T/50/2012 pre trestné činy spáchané dňa 26.05.2011 a 05.06.2011, tu je vzhľadom na dátum, kedy nastali účinky vyhlásenia rozsudku, daný vzťah nepravej recidívy medzi stíhaným prečinom a uvedenými trestnými činmi.

S prihliadnutím na takto zistené skutočnosti je zrejmé, že v prípade stíhaného prečinu v tejto trestnej veci je daný súbeh iba s trestným činom - prečinom krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný Y. Š.Y. dopustil dňa 17.11.2012 a za ktorý bol uznaný vinným trestným rozkazom zo dňa 13.02.2013 v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 3T/22/2013. Iba tieto dva trestné činy boli spáchané v období, v ktorom nebol medzi spáchaním oboch trestných činov vyhlásený žiaden odsudzujúci rozsudok, resp. nenastali účinky vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku (v zmysle § 353 odsek 8 Trestného poriadku dňom doručenia trestného rozkazu obvinenému). Ukladanie súhrnného trestu v predmetnej trestnej veci teda prichádzalo do úvahy len vo vzťahu k uvedenému odsúdeniu, čomu nebráni ani skutočnosť, že týmto trestným rozkazom bolo upustené od ďalšieho trestu. Výrok súdu, ktorým sa upúšťa od uloženia ďalšieho trestu je takisto výrokom o treste, ktorého podstata nevychádza z posudzovania súbehu s iným trestným činom, za ktorý bol páchatel' odsúdený. Takýto výrok preto môže byť zrušený v rámci ukladania súhrnného trestu v inej (neskoršej) trestnej veci, ktorým sa postihuje vina za trestné činy spáchané v súbehu.

V kontexte prejednávanej trestnej veci má vyššie uvedené význam v tom smere, že so zreteľom na dikciu § 41 odsek 1 Trestného zákona, súd pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby 6 (šesť) mesiacov až 3 (tri) roky upravenej v § 212 odsek 3 Trestného zákona (základom je právna kvalifikácia trestného činu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 3T/22/2013), a nie z trestnej sadzby ustanovenej za trestný čin - prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Pri ustálení konkrétnej trestnej sadzby bol súd okrem ostatných kritérií upravených v § 34 odsek 4 Trestného zákona povinný posúdiť aj existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a vzájomný pomer medzi nimi. U obžalovaného Y. Š. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno l/ Trestného zákona spočívajúcu v priznaní a úprimnom oľutovaní trestného činu a dve priťažujúce okolnosti, konkrétne priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona spočívajúcu v spáchaní viac trestných činov (nakolko ukladal súhrnný trest), ako aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona v spočívajúcu v prechádzajúcom odsúdení obžalovaného za trestné činy, v dôsledku čoho sa pri aplikácii § 38 odsek 4 Trestného zákona a podľa spôsobu výpočtu upraveného v § 38 odsek 8 Trestného zákona zvyšuje u obžalovaného dolná hranica trestnej sadzby upravenej v § 212 odsek 3 Trestného zákona (6 mesiacov až 3 roky) o jednu tretinu, t. j. o 10 mesiacov a teda upravená trestná sadzba predstavuje rozpätie 1 rok a 4 mesiace až 3 roky.

Priťažujúca okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona je daná tým, že obžalovaný spáchal daný skutok, resp. trestný čin v súbehu s trestným činom, za ktorý bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 13.02.2013, sp. zn. 3T/22/2013, právoplatného dňa 04.04.2013. Vo vzťahu k tomuto odsúdeniu prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 v spojení s § 41 odsek 1 Trestného zákona za súčasného zrušenia výroku o treste tohto trestného rozkazu podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona. V tomto prípade sa pri ukladaní súhrnného trestu nepoužije zásada ne bis in idem (nie dvakrát v tej istej veci), nakolko súd neaplikoval asperačnú zásadu podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona a preto nemôže ísť o dvojité pričítanie tej istej okolnosti v neprospech páchatela.

Vychádzajúc z ustálenej trestnej sadzby (1 rok a 4 mesiace až 3 roky) súd so zreteľom na výsledky dokazovania považoval za adekvátne uloženie trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici takto ustálenej trestnej sadzby. Aj napriek tomu, že z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol pred spáchaním oboch trestných činov, za ktoré súd ukladal súhrnný trest, už desaťkrát odsúdený, je uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby odôvodnené predovšetkým tým, že od spáchania oboch trestných činov uplynula doba vyše štyroch rokov. Táto doba musela byť súdom zohľadnená vzhľadom na povahu týchto trestných činov (v oboch prípadoch ide o prečiny). Uloženie trestu odňatia slobody v danej výmere pritom nebráni ani spôsob vykonania činu a jeho následok, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný a ani zavinenie vo forme priameho úmyslu.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, súd vychádzal z odpisu registra trestov, z výpisu registra priestupkov, ako aj zo znaleckého posudku č. 8/14/2015 vypracovaného dňa 23.03.2015 MUDr. Danicou Hunákovou, CSc. a MUDr. Luciou Žlanyovou, PhD., znalkyňami z odboru: zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Psychiatria (liečba alkoholizmu, toxikománie, gerontopsychiatria). V jeho záveroch sa okrem iného konštatuje, že obvinený trpel a v súčasnosti trpí duševnou poruchou, a to závislosťou od viacerých psychoaktívnych látok s poruchami správania. Prítomná je polyformná toxikománia, závislosť od heroínu, aktuálne na substitúcii metadonom, závislosť od alkoholu, od pervitínu, anamn. abúzus BZD, ópiových analgetík, hašišu, LSDm húb, sniffing toluénu. Obvinený ďalej trpí poruchou osobnosti s disociaálnymi a impulzívnymi rysmi so známkami deprivácie. Pobyt obvineného na slobode však nie je pre spoločnosť nebezpečný.

V súvislosti s uvedeným a s prihliadnutím na už uvedenú dobu od spáchania trestných činov má súd za to, že osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy už dostatočne zohľadňuje samotné zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby. V tomto smere nemožno opomenúť skutočnosť, že obžalovaný Y. Š. je v súčasnosti vo výkone ústavného ochranného protitoxikomanického liečenia, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 30.04.2013, sp. zn. 6T/50/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.09.2013, sp. zn. 2To/83/2013.

Vo svetle všetkých uvedených skutočností možno považovať trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace za dostatočný, reflektujúci požiadavku generálnej aj individuálnej prevencie a zohľadňujúci represívnu funkciu trestu, ako aj jeho ochrannú funkciu (ochrana spoločnosti pred páchaním trestných činov zo strany obžalovaného Y. Š.Y.).

Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho v súlade s § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zohľadňujúc už spomenuté uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia v inej trestnej veci, ktoré je v súčasnosti obžalovaným Y. Š. vykonávané v Psychiatrickej nemocnici Philippa Pinela, súd v tejto trestnej veci neuložil rovnaké ochranné liečenie, nakoľko to považoval za neúčelné.

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou Okresného súdu Bratislava I na Krajský súd v Bratislave. Odvolanie nemôže podať obžalovaný voči výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku.